

[Bernhard Baunsgaard]

tale om. Dette er opfyldelsen af et løfte, der er givet til regeringen forud for forhøjelsen af militæruddgifterne, og efterhånden som vi kommer frem i diskussionen om finansloven, vil hr. Waldorff opdage, at der i dette ingen godkendelse ligger af en forhøjelse af militæruddgifterne, som jeg finder forkert, og som vi derfor ikke kunne drømme om at støtte.

(Kort bemærkning).

Waldorff (VS):

Det kan da godt være, at jeg tager fejl, men jeg mener bestemt at kunne huske, at hr. Bilgrav-Nielsen, da man indgik dette forsvarsforlig, sagde, at dette måtte betyde, at regeringen måtte skaffe sig sit flertal for finansiering af disse ekstraudgifter et andet sted. Jeg mener også, at han ret direkte sagde, at når vi nåede til efteråret og man skulle til at have finansieret disse udgifter, ville de radikale være yderst opmærksomme på, hvorfra man hentede pengene til forsvarsforliget. Det er muligt, jeg har taget fejl, men vi kan prøve at spørge den forsvarspolitiske ordfører.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

På det punkt har hr. Waldorff, så vidt jeg kunne skønne, opfattet rigtigt, og det er da rart at konstatere det en gang imellem. Men det vil også fremgå – bare vent!

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kunne have lyst til fra Folketingstiden-
de 1978–79, sp. 12228, at citere følgende:

»... om afgifterne må jeg sige, at det er forstemmende, fordi de er så ordinære, så fodringsløse for fantasien, så stereotype. De vidner ikke, synes jeg, om en regerings 3 ugers forhandlinger. De vidner mere om sådan noget, som man aftaler over eftermiddagsteen. Der er intet nyt i det. Der er intet fremadskuende. Der er ikke de perspektiver, som er nødvendige for dansk økonomi i øjeblikket.«

Jeg erkender fuldt ud, at disse udtalelser var mine i 1979, da vi havde en såkaldt SV-regering, hvor det dengang var hr. Ellemann-Jensen, der udtalte sig meget positivt om afgiftsforhøjelsen, og i dag brugte hr. Ellemann-Jensen næsten ord til andet de ord,

som jeg brugte i 1979. Altså må vi sige: der er intet nyt under solen. Det afhænger af, hvilken stol man sidder i.

Og jeg skal såmænd da ærligt indrømme, at jeg finder heller ikke, at der i disse afgifter er den store fantasi, den store nytænkning, det helt anderledes og det, som ændrer den politiske udvikling i Danmark. Det ønsker jeg overhovedet ikke at påstå der er. Jeg vil kun påstå, at de kan være et nødvendigt led i en finanspolitisk stimulering.

Om de enkelte afgifter skal jeg i øvrigt sige, at når hr. Gammelgaard nu tager avisreferaterne så højtideligt, at han tror, at vi f.eks. skulle have fået videobandsafgiften ind i stedet for en afgift på sodavandsmaskinerne, er han helt galt orienteret. Videobandsafgiften var inde i debatten, længe før der var snak om, at vi skulle lade det andet gå ud. Jeg erkender, at sodavandsmaskinerne var inde i billedet, men vi fandt, at det var urimeligt at pålægge en ny virksomhed, som var inde i en vis ekspansion, en sådan afgift, og derfor skal jeg da ærligt erkende, at vi har arbejdet for, at den ikke kom med. Men vi har hele tiden arbejdet for at få en videobandsafgift, ikke for selve afgiftens skyld, men for at få kontrol med dette område. Vi har jo på anden måde forsøgt at få denne kontrol, men der var ikke vilje til det i denne sal, og så må vi selvfølgelig ad afgiftsvejen prøve at få kontrol med dette i øjeblikket i alt fald ganske ukontrollerede områder. Det er det, der ligger bag afgiften her, hr. Gammelgaard, og der er ingen ombytning med andre afgifter, overhovedet ikke.

Jeg må da selvfølgelig også erkende, at jeg har været imod en sukkerafgift, og at vi i kristeligt folkeparti klart har været imod, at man på ny – som venstre gerne ville – skulle have forøgede afgifter på energiområdet, specielt af hensyn til de tyndt befolkede områder. Vi har selvfølgelig også arbejdet for øgede giftskatter – det undrer nok ikke så forfærdelig mange, derfor har man heller ikke omtalt det – både ud fra det synspunkt selvfølgelig, at vi skal have penge i kassen, men også af den grund, at skulle afgifterne bevirke, at folk brugte mindre af disse giftstoffer, gjorde det såmænd ikke så meget.

Endelig må vi selvfølgelig sige, at vi da også har noteret os nedgangen i bilimporten og set, at det var uønskeligt, at nedgangen var så stor, og derfor har vi også ønsket at se